

A Kúria

mint másodfokú bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kpkf.I.40.291/2021/2.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta előadó bíró

dr. Demjén Péter bíró

A felperes: felperes

(cím5)

A felperes képviselője: Dr. Mándó Tibor Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Mándó Tibor ügyvéd)

(cím4)

Az alperes: alperes1

(cím2)

Az alperes képviselője: dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott határozat ellen indított közigazgatási per

A fellebbezést benyújtó fél: felperes, 8. sorszám alatt

A fellebbezéssel érintett bírósági határozat: Fővárosi Törvényszék 2021. május 7. napján kelt 49.K.703.279/2021/6. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 49.K.703.279/2021/6. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 15.000 (azaz tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2021. február 11-én kelt 106-Tk-4089/2/2021. számú keresettel támadott határozatával – az elsőfokú idegenrendészeti hatóság határozatát helybenhagyva – a iráni állampolgár felperes részére kiállított tartózkodási kártyát visszavonta, mert megállapítása szerint a felperes magyarországi tartózkodása veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonságát, továbbá a felperes családi kapcsolatát a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében létesítette.

Az azonnali jogvédelem iránti kérelem és az ellenkérelem

[2] A felperes az alperesi határozat ellen előterjesztett keresetében azonnali jogvédelem keretében a keresetindítás alperesi határozat végrehajtására vonatkozó halasztó hatályának elrendelését is kérte. Indokolása szerint az alperesi határozat értelmében tartózkodási jogosultsága megszűnt, így a határozat végrehajtása esetén elszakadna élettársától, így saját, valamint élettársa családi életéhez való joga sérülne, keresete is okafogyottá válna, a bíróság számára kedvező döntése sem jelenthetne érdemi jogorvoslatot a Magyarországon való tartózkodási jogára nézve.

[3] Az alperes az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy döntés kötelezést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmét elutasította.

[5] Végzését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 50. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés a) pontjára, 51. § (3) bekezdésére, 52. § (1) bekezdésére alapította.

[6] Indokolása szerint a keresettel támadott határozat a felperessel szemben nem rendelt el kiutasítást, öt országelhagyásra, illetve más meghatározott cselekményre vagy magatartásra, illetőleg magatartás vagy cselekmény tűrésére, vagy attól való tartózkodásra nem kötelezte. A Kúria 2021. április 7. napján kelt, Kpkf.V.39.752/2021/2. számú végzésében rögzítette, hogy végrehajtható rendelkezést nem tartalmazó döntés esetén a halasztó hatály elrendelése fogalmilag kizárt, így a felperes kérelme nem teljesíthető.

A fellebbezés

[7] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását, azonnali jogvédelem keretében a perindítás alperesi határozat végrehajtására vonatkozó halasztó hatályának elrendelését kérte.

[8] Megismételte előadását, hogy a család egységéhez való jog olyan különös méltánylást érdemlő, jelentős körülmény, amely megalapozza a keresetlevél benyújtásának a közigazgatási cselekmény végrehajtására vonatkozó halasztó hatálya elrendelését.

[9] A Fővárosi Törvényszék [22.K.706.656/2020/7., 12.K.704.877/2020/4., 25.K.707.048/2020/4.] és a Kúria [Kfv.IV.37.670/2020/4., Kfv.IV.37.059/2020/4.] hasonló tárgyú végzéseire hivatkozással hangsúlyozta, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása súlyosabb hátrányt okozna, mint amilyen az azonnali jogvédelem biztosítása. Nem vitatta, hogy kiutasításáról a keresettel támadott határozat nem rendelkezett, azonban hangsúlyozta, hogy annak alapján a tartózkodási jogosultsága megszűnt, így a határozat végrehajtása esetén elszakadna a feleségétől és a gyermekeitől, így nem csak a saját, hanem hozzátartozói családi élethez való joga is súlyosan sérülne, keresete is lényegében okafogyottá válna, a határozat hatályon kívül helyezése sem jelentene érdemi jogorvoslatot a Magyarországon való tartózkodási jogára nézve.

[10] Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A fellebbezés nem alapos.

[12] A Kp. 112. § (1) bekezdése szerint a bíróság végzése ellen - az e törvényben meghatározott esetben - fellebbezéssel élhet a fél, az érdekelt, továbbá az, akire a végzés rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés reá vonatkozó része ellen. A 112. § (3) bekezdés szerint a végzés elleni fellebbezésre az ítélet elleni fellebbezés szabályait a „4. Fellebbezés végzés ellen” alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Ennek értelmében a Kp. 99. § (1) bekezdés alkalmazásával a végzés ellen is jogszabálysértésre, illetve a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata) jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet fellebbezést előterjeszteni, a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés (illetve az ellenkérelem) keretei között bírálja felül.

[13] A felperes fellebbezésében a Kp. elsőfokú bíróság által is alkalmazott rendelkezéseire hivatkozott, továbbá az elsőfokú bíróság, valamint a Kúria döntéseire hivatkozással lényegében azt állította, hogy a családi élethez való jog védelme indokolja a végleges hatósági döntés végrehajtása elhalasztását.

[14] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a Kp. 50. §-ának (1) bekezdése értelmében akinek jogát, jogos érdekét a közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása sérti, a közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása, a vitássá tett jogviszony ideiglenes rendezése, illetve a jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása érdekében a perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságtól az eljárás során bármikor azonnali jogvédelmet kérhet. A Kp. 50. § (4) bekezdése alapján a kérelemben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni kell. A kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell, és a bíróság a Kp. 51. § (3) bekezdése szerint az arányosság elve alapján a közérdek és valamennyi fél szempontjából azt mérlegeli, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása nem okoz-e súlyosabb hátrányt, mint amilyennel az azonnali jogvédelem biztosítása járna.

[15] A felperes kizárólag a családi élethez való absztrakt jogára utalva terjesztette elő kérelmét, a családi körülményeit nem mutatta be, annak ellenére, hogy a keresettel támadott határozat meghozatalának egyik indoka az volt, hogy a felperes családi kapcsolatot (házasságot) kizárólag a magyarországi tartózkodása érdekében létesített, időközben elvált, és tartózkodása emellett nemzetvédelmi érdeket sért.

[16] A családi körülmények bemutatása hiányában a Kúria a felperes magánérdekét és a végleges alperesi határozatban szereplő közérdek szempontjait mérlegelni nem tudta, ennek hiányában az elsőfokú bíróság megállapítása, mely szerint a kötelezést nem tartalmazó határozat végrehajtása tekintetében a keresetindítás halasztó hatálya nem értelmezhető, nem okszerűtlen, és így nem jogszabálysértő.

[17] A felperes által hivatkozott végzések kapcsán a Kúria hangsúlyozza, hogy fellebbezésnek a Kp. 112. § (3) bekezdése értelmében alkalmazandó 99. § (1) bekezdése alapján a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet helye.

[18] A Kúria közzétett határozatai a <https://eakta.birosag.hu/anonimizalt-hatarozatok> webhelyen érhetőek el. A Kúria felperes által megjelölt határozatai a gyűjteményben nem kerültek közzétételre, az elsőfokú bíróság más ügyekben hozott végzései alapján pedig - a Kp. kizáró rendelkezése folytán - az elsőfokú végzés jogszabálysértő jellege a másodfokú eljárásban nem vizsgálható, illetve nem állapítható meg.

[19] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[20] *Azonnali jogvédelem iránti kérelmet a felperesnek indokolnia, az előadott indokait valószínűsíteni kell.*

[21] *A végzés ellen jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye.*

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az alperesnek a másodfokú eljárásban költségük nem merült fel, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló

2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles.

[25] A végzés elleni további perorvoslat lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése és 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. június 10.

Dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk. előadó bíró, Dr. Demjén Péter sk. bíró